

med at gaa, det veed jeg heller ikke; jeg kan derfor kun omtale Sagens Hovedtræk i Henhold til det foreliggende Vædringsforslag. — Jeg har en lille Bemærkning til det ærede Medlem for Rjshenhavn's 4de Valgkreds (Scharling), hvis Foredrag jeg ellers hørte med Interesse. Han mente, at jeg havde talt, som om jeg havde den Forestilling, at de doone Millioner laa i Skæpper og Hjerdinglar i Bankerne, men jeg yttrede det Modsatte (Scharling: Min Bemærkning sigtede ikke til det ærede Medlem!). Jeg yttrede i ethvert Tilfælde det Modsatte. Jeg vil imidlertid i Forbindelse med det, som blev bemærket af det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds (Tauber), sige, at det ikke er fuldstændig rigtigt, naar det ærede Medlem mente, at det at tage Pengene fra Bankerne kun var at tage dem fra et Sted og lægge dem over til et andet. Naar det ærede Medlem vil se efter — det har han formodentlig allerede gjort — af hvilke Papirer f. Ex. Kassebeholdningen bestaar, vil han finde, at der er 200,000 £ i Consols. Jeg kan ikke sige, hvorledes Forholdene nu ere, om man nu kan faae dem afhændede til en rimelig Pris, de have utvivlsomt for nogen Tid siden været bedre; men naar det ærede Medlem har bemærket, at Forslaget først er kommet frem nu, saa er det dog mange Maaneder siden, at det blev bragt under Omtale, det var i Efteraaret, i Begyndelsen af Sessionen. Naar disse Papirer kunne sælges uden væsentligt Tab for Statskassen paa Udlandets Marked, saa have vi derved et Middel, hvorefter vi kunne indbringe de Penge, som dog kun ere nogle faa pSt. af de mange danske Penge, som vi i de senere Aar have anbragt tildels i udenlandske Foretagender og udenlandske Papirer, og som nu ganske vist for en væsentlig Del ville komme til at savnes ogsaa til Landbruget efter de Krav, som nu stilles til et forbedret Landbrug. Jeg skal desuden bemærke, at det kunde ogsaa være, at Staten var i Stand til, om ikke direkte, saa dog ved sin Garanti at erhverve Laan fra fremmede Markeder til en rimelig og billig Rente, og hertil at bruge Deposita, som den ikke kan anbringe her paa Markedet; det kunde antages at være rimeligt, og naar private Mænd eller private Instituter allerede ved sidste Termin direkte kunde drage fremmede Penge herind imod almindelig dansk Sikkerhed — det kjender det ærede Medlem ogsaa — hvor meget lettere vilde da ikke Regjeringen ved sine Hjælpenidler kunne gjøre det, og i saa Fald stete ogsaa de private Interesser, som maatte modvirkes ved, at Loven kun gif ud paa at tage Midlerne fra det ene Sted i Landet for at flytte dem ind i Omsætningen paa det andet, Fyldest. Jeg vil imidlertid gjentage, at under ordinære Forhold vilde det vistnok ikke falde Noget ind at gaa denne ekstraordinære Vej, saaledes at søge Statens Vistand. Det var blot dette Par Bemærkninger, som jeg vilde tillade mig ligeover for

det ærede Medlem. Naar to ærede Medlemmer have omtalt, at Omsøtningerne kunde bæres af Laantageren, maa det vistnok være en Misforstaaelse (Suel: Nei!). Det maa være en Misforstaaelse, naar det skal tages i den Forstand, at Laantageren skulde yde en vis Provision for hvert Laan, som skulde ydes til Medlemmerne af Laanekommissionen og deslige. Alt ordne et saadant Forhold paa den Maade vil formentlig være fuldstændig urigtigt fra Statskassens Side. Jeg vil snarere mene, at det Rigtigste vilde være, at Omsøtningerne udredes af Statskassen, men at man ved Laanene tog Hensyn til, at et tilsvarende Beløb skulde indvindes ved Transaktionerne; at holde udenfor Statens Regnskab, hvad der paa denne Maade udbetales og indvindes, det tror jeg ikke, er regnskabsrigtigt, det bruger man i Reglen ikke i saadanne Forhold, naar Staten har direkte med Sagen at gjøre. Det interesserer mig meget, at vi atter til den europæiske Nødvendighed ind under denne Debat (H. Nielsen: Hvem kom med den?) Et Par Talere have allerede omtalt, hvorledes den europæiske Nødvendighed muligt vilde kræve, at man ikke gjorde det Angreb paa Statskassen, som her er Tale om. Forleden Dag hørte vi, at den europæiske Nødvendighed krævede, at vi tog en Million mere ud af Statteydernes Lomme, end vi ellers havde Brug for, og nu kommer den europæiske Nødvendighed i Skikkelse af at kræve, at Statskassen ikke maa laane ud til Andre. (Dinesen: Hvad var det for en Million?) Have ærede Medlemmer glemt det, da have de en saa stakket Sukommelse, at jeg ikke vil indlade mig paa at hjælpe paa den, det vil være aldeles urigtigt. (Dinesen: Jeg har ikke hørt Noget om det!) Har det ærede Medlem ikke hørt Noget om det, saa har han formodentlig været fraværende. Det gaar nok her ligesom med Underhandlingerne i Gaar, da eksisterede heller ikke længere Noget af det, som dog var bestjendt for Alle. Jeg tror, at det er bedst, at vi ved dette Forslag undlade at tage Hensyn til den europæiske Nødvendighed, lige saa lidt som den burde være bragt frem under det andet Forslag. Jeg tror heller ikke, at disse Kapitaler ville blive borte. Ja, Sædefornet bliver jo ogsaa borte, men det kommer igjen, og saaledes ville ogsaa Kapitaler, der anvendes fornuftig, blive borte, men de komme ogsaa igjen. Jeg tror, at det er bedre saaledes at hjælpe paa hele Massineriet, hjælpe paa hele Samfundets Brøst, saa at der bliver en frodig Væxt, thi da kunne vi lettere møde kommende Vanskeligheder, hvis saadanne skulde indtræde. Imidlertid tror jeg ikke, det er til nogen som helst Nytte at tale om disse Vanskeligheder, jeg tror, at det er bedst, at vi tale om dem, som om vi ere aldeles overbeviste om at kunne være udenfor hele den store Affære. Med disse Bemærkninger skal jeg gjentagende anbefale, at man tager denne